

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobce: T. F., narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Vasilevem
sídlem V chaloupkách 344/61, 198 00 Praha

proti
žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, č. j. MD-36275/2022-160/3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, č. j. MD-36275/2022-160/3, se ruší v části, kterou bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzena ta část výroku rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 9. 6. 2022, č. j. MHMP 1041095/2022/Šil, v níž byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, část, v níž byl žalobci uložen správní trest pokuty a správní trest zákazu činnosti, část, v níž byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení, a část skutkové věty znějící: „a to v době, kdy byl ještě pod vlivem užití jiné návykové látky, což bylo zjištěno při kontrole policistou Policie ČR, na jehož výzvu se podrobil vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou, přičemž byla testem DrugWipe 5S zjištěna přítomnost látek Cannabis v jeho těle. Následně byl převezen do Fakultní nemocnice Bulovka, Budínova 2, Praha 8, kde se na výzvu policisty podrobil lékařskému vyšetření podle zvláštního právního předpisu spojenému s odběrem biologického materiálu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. Toxikologickým vyšetřením číslo T-419/2022 metodou kapalinové chromatografie s hmotnostní detekcí, což je specifická konfirmační metoda vhodná pro

přesnou identifikaci široké škály omamných a psychotropních látek a léčiv a jejich metabolitů, bylo v krevním séru jmenovaného stanoveno 02,05 ng/ml Delta-9-THC, které je nad limitem Nařízení vlády č. 41/2014 Sb., ze dne 26.02.2014, o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, kdy u Delta-9-THC se jedná o hodnotu 2,00 ng/ml, přičemž se jedná o hladinu návykové látky v séru, při níž z obecného hlediska dochází k negativnímu ovlivnění řidičských schopností a řidič není schopen bezpečného řízení a ovládání motorového vozidla.“ V tomto rozsahu se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 19.456,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Vasileva, advokáta se sídlem V chaloupkách 344/61, 198 00 Praha 9.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2022, č. j. MD-36275/2022-160/3 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“) ze dne 9. 6. 2022, č. j. MHMP 1041095/2022/Šil (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím uznal správní orgán prvního stupně žalobce vinným tím, že dne 21. 2. 2022 v 10:22 hodin řídil automobil tovární značky Citroën, registrační značky X, v Praze 10, po ul. Černokostelecká ve směru od ulice Sazečská k ulici Průmyslová, nedovolenou rychlostí. Policií České republiky byla žalobci v blízkosti čerpací stanice PAP OIL naměřena rychlost jízdy 60 (po odečtení odpovídající možné odchylky měřicího zařízení), ačkoliv je v uvedeném místě obecnou úpravou pravidel silničního provozu povolena nejvyšší rychlost jízdy 50 km/h. Stalo se tak v době, kdy byl žalobce ještě pod vlivem užití jiné návykové látky, což bylo zjištěno při kontrole policistou, když byla prostřednictvím testu DrugWipe 5S zjištěna přítomnost látky cannabis v jeho těle. Na výzvu policisty se pak žalobce podrobil lékařskému vyšetření podle zvláštního právního předpisu spojenému s odběrem biologického materiálu. Toxikologickým vyšetřením bylo v krevním séru žalobce stanoveno 2,05 ng/ml Delta-9-THC. Taktéž žalobce na výzvu policisty nepředložil řidičský průkaz ke kontrole.
3. Popsaným jednáním tedy žalobce porušil ustanovení § 5 odst. 2 písm. b), § 6 odst. 8 a § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o provozu na pozemních komunikacích**“). Spáchal tak z nedbalosti přestupky podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b), § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, a § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona (ve znění účinném do 31. 12. 2023). Za to mu správní orgán prvního stupně uložil pokutu ve výši 4 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí. Dále správní orgán prvního stupně žalobci uložil povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Podstatný obsah žaloby

4. Žalobce v podané žalobě nejprve uvedl, že svou žalobu směřuje do obvinění, že se dopustil přestupkového jednání dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích (pozn. ve znění účinném do 31. 12. 2023). Dále podotkl, že žalovaný zcela rezignoval na svou povinnost zjistit skutkový stav, o kterém nejsou pochybnosti. Fakticky podle něj má být dosaženo naprosté jistoty, že se jednání, které je mu kladeno za vinu, skutečně dopustil. Rovněž zmínil, že správní trestání je trestním řízením svého druhu a odkázal na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva s tím, že pro správní trestání se uplatní stejné zásady jako pro každé jiné trestní řízení. Na podporu svého tvrzení citoval rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115, a ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008-67.
5. Poznamenal, že naprosté minimum pro zachování jeho práva na spravedlivý proces představuje jeho možnost navrhnout na svoji obranu důkazy, přičemž povinností správního orgánu je se s těmito důkazními návrhy řádně vypořádat. Dále uvedl, že v přípisu ze dne 23. 5. 2022 namítal odchylku provedeného měření a navrhoval vypracování znaleckého posudku či alespoň vyžádání stanoviska Fakultní nemocnice Bulovka ohledně míry odchylky při měření. Následně podotkl, že správní orgán prvního stupně zamítl jím navržené důkazní prostředky s odůvodnění, že jsou nadbytečné a správní řízení by se pouze prodloužilo, což by nebylo hospodárné. Namítal, že odůvodnění zamítnutí navržených důkazů je v rozporu s právem na spravedlivý proces, neboť není relevantní a nadto by takto bylo možné omezit jakoukoliv obranu obviněného. Žalovaný podle něj taktéž nedostal svým povinností, když se s jeho námitkou v tomto směru vůbec nevypořádal. Správní orgány mu tak odepřely možnost náležitě se hájit a učinily své rozhodnutí nepřezkoumatelným. K tomu odkázal na nálezy Ústavního soudu ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. III. ÚS 3320/09.
6. Dále žalobce uvedl, že přesné zjištění obsahu návykové látky je pro posouzení viny zcela zásadní. Jím tvrzená odchylka měření přitom vychází kromě jiného i z řady znaleckých posudků, které byly vypracovány pracovníky toxikologické laboratoře Fakultní nemocnice Bulovka. Za této situace trval na výsledku Ing. J. Z., který je toxikologickým pracovníkem zmíněné nemocnice, aby se vyjádřil k míře odchylky měření. Také podotkl, že k vyloučení náhodné chyby je nezbytné provádět minimálně dvě měření, což v jeho případě nebylo splněno.
7. Závěrem žalobce poznamenal, že i při odchylce měření do 5 % by hladina návykové látky v jeho těle byla pod limitem stanoveným nařízením vlády č. 41/2014 Sb., o stanovení jiných návykových látek a jejich limitních hodnot, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou (dále jen „**nařízení č. 41/2014 Sb.**“). Napadené rozhodnutí dle názoru žalobce nemůže do doby zjištění míry odchylky užitých metod obstát. Navrhl tedy zdejšímu soudu, aby zrušil napadené rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 17. 3. 2023 nejprve podrobně popsal průběh předcházejícího správního řízení a shrnul námitky uplatněné v podané žalobě.
9. Následně konstatoval, že v projednávané věci byl zjištěn stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, k čemuž odkázal na podklady obsažené ve spisovém materiálu. Za lichou

tak označil námitku, že správní orgány povinnosti zjistit skutkový stav bez důvodných povinností nedostály. Žalobcem tvrzené námitky podle žalovaného nijak zjištěný stav věci nezpochybnil a provedení jím navržených důkazů by bylo nadbytečné.

10. Dále se žalovaný vyjádřil, že tvrzení žalobce o odchylce měření není ničím podložené a nijak nezpochybňuje výsledek odborného lékařského vyšetření. K tomu zopakoval svoji argumentaci uvedenou již v odůvodnění napadeného rozhodnutí a podotkl, že není pravdou, že by se s touto námitkou vůbec nevypořádal. Za nadbytečný tedy označil návrh na provedení výslech Ing. J. Z.
11. Následně žalovaný označil také za nepodložené tvrzení, že je k vyloučení chyby nezbytné provádět minimálně dvě měření. Zmínil, že mu není známo, kolik měření předmětná toxikologická laboratoř provádí, ani jak tomu bylo v projednávané věci. Stěžejním přitom podle něj je výsledek toxikologického vyšetření, přičemž správní orgány mohou těžko zpochybňovat postupy při provádění toxikologického vyšetření, když nejsou odborníky v dané problematice a hodnocení daného postupu jim vůbec nepřisluší. Poukázal také na to, že žalobce vůbec neuvedl, na základě čeho k uvedenému tvrzení dospěl.
12. S ohledem na vše výše uvedené tedy žalovaný závěrem svého vyjádření navrhl zdejšímu soudu, aby podanou žalobu zamítl a rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu zjistil zdejší soud následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
14. Dne 2. 3. 2022 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno oznámení přestupku řízení vozidla pod vlivem jiné návykové látky ze dne 21. 2. 2022, č. j. KRPA-58315/PŘ-2022-001406, učiněné Policií České republiky. Z něj se mimo jiné podává, že žalobce byl při silniční kontrole v ulici Černokostelecká v Praze 10 vyzván, aby se podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. Orientační vyšetření bylo provedeno prostřednictvím testu DrugWipe 5S s tím, že test byl pozitivní na THC. Po výzvě policisty se žalobce tedy podrobil odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologického materiálu. Dále z tohoto oznámení vyplývá, že řidič negativně odpověděl na otázku, zda užil před anebo během jízdy léky, alkohol nebo jinou návykovou látku. Žalobce se k těmto skutečnostem v oznámení nevyjádřil a podepsal jej.
15. K oznámení přestupku byl přiložen i úřední záznam ze dne 25. 2. 2022, č. j. KRPA-58315-5/PŘ-2022-001406, týkající se provedené kontroly. Z něj se mimo jiné podává, že žalobce se podrobil orientačnímu vyšetření zjišťujícímu obsah návykové látky a provedený test prokázal ve vzorku z ústních tekutin přítomnost cannabisu. Dále se žalobce podrobil odbornému lékařskému vyšetření, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, ve Fakultní nemocnici Bulovka včetně odběru vzorku moči (podle orientačního toxikologického vyšetření pozitivní na THC) a odběru vzorku krve. V krevním séru bylo toxikologickým vyšetřením toxikologické laboratoře Ústavu soudního lékařství 2. LF UK Fakultní nemocnice Bulovka číslo T-419/2022 zjištěno 2,05 ng/ml Delte-9-tetrahydrokanabinolu.

16. Přílohou oznámení byla i kopie výsledkového listu toxikologického vyšetření provedeného Fakultní nemocnicí Bulovka, Ústavem soudního lékařství 2. LF UK, číslo vyšetření T-419/2022 (dále jen „výsledkový list toxikologického vyšetření“). Z něj se mimo jiné podává nález Δ^9 -THC v séru 2,05 ng/ml. Jako dodaný materiál je uvedena krev a moč. Ke stanovení podle výsledkového listu toxikologického vyšetření došlo kapalinovou chromatografií s vysokorozlišovací tandemovou detekcí hmotnostních spekter. K této metodě je uvedeno, že se jedná o specifickou konformační metodu vhodnou pro přesnou identifikaci široké škály omamných a psychotropních látek a léčiv a jejich metabolitů. Laboratoř přitom splňuje veškeré podmínky Národní autorizačního střediska pro klinické laboratoře při ČLSJEP a pravidelně se účastní mezilaboratorních porovnávacích testů pro zajištění a deklaraci jakosti vydávaných výsledků. Dále je v rámci tohoto výsledkového listu uvedeno, že výsledky toxikologické analýzy slouží jako podklad pro další znalecké posouzení. K oznámení byla přiložena i kopie protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby podezřelé z ovlivnění návykovou látkou ze dne 21. 2. 2022 (čas začátku vyšetření 11:10). V rámci tohoto protokolu je uveden orientační výsledek imunochemického zachytu jako pozitivní na THC v moči. K tomu byla přiložena i zpráva o orientačním toxikologickém vyšetření moči z Fakultní nemocnice Bulovka ze dne 21. 2. 2022 (čas 11:31) s pozitivním výsledkem na THC. Taktéž byla přílohou oznámení fotodokumentace z provedené kontroly, přičemž na jedné z fotografií je vyobrazena testovací sada DrugWipe 5S s pozitivním výsledkem na THC.
17. Na základě oznámení přestupku a dalších podkladů vydal správní orgán prvního stupně příkaz ze dne 8. 3. 2022, č. j. MHMP 413108/2022/Šil, jímž uznal žalobce vinným z přestupků popsanych již v odst. 2 a 3 tohoto rozsudku. Zároveň mu uložil pokutu ve výši 4 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců. Proti vydanému příkazu podal žalobce neodůvodněný odpor. Správní orgán prvního stupně tedy nařídil na 12. 5. 2022 ústní jednání. V rámci tohoto ústního jednání zástupce žalobce kromě dalšího uvedl, že si žalobce není vědom užití návykové látky a rozhodně nic nekouřil. Poznamenal, že den předtím snědl jídlo, po kterém se mu udělalo špatně, ale tento stav zaspal a ráno se probudil odpočatý a necítil se nijak omezen. Navrhl také doplnění dokazování o provedení listinných důkazů týkajících se proškolení pracovníků Fakultní nemocnice Bulovka, akreditace laboratoře a metrologického osvědčení použitého přístroje.
18. Následně se žalobce k obvinění vyjádřil a uvedl, že aplikace nařízení č. 41/2014 Sb. je v rozporu s čl. 39 Listiny základních práv a svobod. Není totiž přípustné, aby nařízení vlády stanovovalo znaky skutkové podstaty přestupku. Kvantifikace návykové látky přitom tvoří prvek skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích (ve znění účinném do 31. 12. 2023) a byla tedy překročena normotvorná kompetence exekutivy. Dále podotkl, že správní orgány mají přes kvantifikaci množství návykové látky nadále povinnost provést důkazy prokazující neovlivnění návykovou látkou. Navrhl tedy, aby byl vypracován znalecký posudek z odvětví toxikologie za účelem stanovení metabolitu Delta-9-THC v jeho krvi a znalecký posudek z odvětví psychiatrie za účelem zjištění, jaký vliv na něj látka měla. Aplikaci analytického principu označil za rozpornou s ústavním pořádkem. Taktéž žalobce zmínil, že překročení limitu je v řádech setin a zcela zásadní tedy je posouzení vlastností použitého měřidla. Navrhl, aby se Fakultní nemocnice Bulovka

vyjádřila k přesnosti měření prostřednictvím analyzátoru, kterým byla prováděna toxikologická analýza. Je mu přitom známo, že odchylka dosahuje až 10 %.

19. Posléze vydal správní orgán prvního stupně prvostupňové rozhodnutí, proti němuž podal žalobce odvolání, kterým brojl proti skutku, kterým je mu kladeno za vinu porušení ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Předně zmínil, že pro správní trestání se uplatní stejné zásady jako pro každé jiné trestní řízení, přičemž skutkový stav musí být zjištěn tak, aby o něm nebyly žádné pochybnosti. Konstatoval, že skutkové závěry jsou v extrémním rozporu se skutečností a vzájemně se popírají. Poukázal na to, že ve výsledkovém listu toxikologické vyšetření je uvedeno, že slouží pouze jako podklad pro další znalecké zkoumání. Zmínil také, že správní orgán prvního stupně nesprávně odmítl jako nadbytečný opatřit důkaz v podobě vyjádření Fakultní nemocnice Bulovka a že ve správním spisu absentuje listina osvědčující akreditaci toxikologické laboratoře této fakultní nemocnice. Protokol o lékařském a toxikologickém vyšetření jej pak vůbec ze spáchání přestupku neuvěřuje. Ke zprávě o orientačním toxikologickém vyšetření podotkl, že je pouze orientační a dané výsledky nejsou nijak forenzně průkazné, přičemž na jeho základě nelze určit obsah psychoaktivních metabolitů. Ani úřední záznam o jeho kontrole podle něj nevypovídá nic o ovlivnění návykovou látkou. Dále žalobce namítl, že prvostupňové rozhodnutí je postaveno na formalistickém pojetí odpovědnosti dle tabulkového vymezení ovlivnění v nařízení č. 41/2014 Sb. a zopakoval, že není přípustné, aby byly nařízením vlády stanovovány znaky skutkové podstaty přestupku. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím, jímž jej zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Za účelem projednání věci a provedení dokazování nařídil jednání a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zdejší soud zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
21. Podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích *řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, kdy by mohl být ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky; v případě jiných návykových látek uvedených v prováděcím právním předpise se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokud její množství v krevním vzorku řidiče dosáhne alespoň limitní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.*
22. Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích (ve znění účinném do 31. 12. 2023) *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích v rozporu s § 5 odst. 2 písm. b) řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové*

době po požití alkoholického nápoje nebo užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky.

23. Podle ustanovení § 1 odst. 1 nařízení č. 41/2014 Sb. se za limitní hodnotu, při jejímž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou, pokládá v případě delta-9-tetrahydrokanabinolu (9-THC) hodnota 2 ng/ml návykové látky v krevním vzorku.
24. Podle ustanovení § 3 správního řádu *nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
25. Podle ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu *je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.*
26. Žalobce v podané žalobě vznesl námitku nedostatečného zjištění skutkového stavu. V této souvislosti akcentoval především nutnost přesného zjištění obsahu návykové látky v krvi s tím, že každé měření je zatíženo určitou odchylkou, přičemž již v rámci správního řízení žádal vypracování znaleckého posudku, případně aby bylo opatřeno alespoň stanovisko toxikologické laboratoře ohledně míry této odchylky při provedeném měření. Správní orgány se podle něj nevypořádaly s jeho důkazními návrhy náležitě.
27. K tomu zdejší soud nejprve odkazuje na výše citované ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o provozu na pozemních komunikacích a na něj navazující ustanovení § 1 odst. 1 nařízení č. 41/2014 Sb. Tato ustanovení vyjadřují zavedení tzv. analytického principu v případě zjišťování ovlivnění řidiče návykovými látkami. K tomu se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28. Uvedl, že „*nyňjší znění § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu bylo do zákona o silničním provozu vloženo zákonem č. 233/2013 Sb. V důvodové zprávě k této novele jsou popsány obtíže, k nimž vedl dřívější postup posuzování faktického ovlivnění řidiče návykovou látkou, založený na prokazování znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a na chemických analýzách obsahu látky v krvi za použití specifických chromatografických metod v kombinaci s hmotnostní spektrometrií. Zákonodárce v důvodové zprávě mj. uvedl, že „ačkoliv se navenek řidič nejeví být ve stavu vylučujícím způsobilost, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti zpravidla již budou takovou návykovou látkou ovlivněny“.* Nejvyšší správní soud citoval i další část důvodové zprávy k zákonu č. 233/2013 Sb., ze které vyplývá, že výše zmíněný analytický princip „*je založen na aktuálních poznatcích soudních lékařů a soudních toxikologů, že minimálně u některých návykových látek, včetně všech nejběžněji zneužívaných drog, lze jasně specifikovat, od kterého množství je možné na řidiče pohlížet jako na ovlivněného návykovou látkou, a to i při zohlednění možné odchylky prováděného měření.[...] Předložený návrh v návaznosti na výše uvedené vědecké poznatky předpokládá, že v právním řádu by měly být vyjmenovány látky, u nichž lze uplatnit analytický princip, a to s uvedením tzv. cut off hodnot (mezních hodnot, při jejichž dosažení je již řidič nepochybně ovlivněn na svých ovládacích a rozpoznávacích schopnostech).*“
28. Z uvedených ustanovení tedy lze dovodit, že pro kvalifikaci a naplnění skutkové podstaty předmětného přestupku není rozhodné, jestli se navenek jeví, že je řidič ovlivněn jinou návykovou látkou. Relevantním je, zda obsah návykové látky v krvi

překročí stanovenou limitní hodnotu (§ 1 odst. 1 nařízení č. 41/2014 Sb.), po jejímž dosažení se podle vědeckých poznatků má za to, že je řidič vždy ovlivněn na svých schopnostech. V již citovaném rozsudku ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 302/2016-28, Nejvyšší správní soud v tomto ohledu uzavřel, že *„[r]ozhodná totiž byla pouze skutečnost, že obsah metamfetaminu v krvi prokazatelně, byť mírně, překročil mezní hodnotu stanovenou nařízením vlády, při jejímž dosažení je řidič podle vědeckých poznatků ovlivněn na svých ovládacích a rozpoznávacích schopnostech, byť si to sám neuvědomuje, ani se tak nemusí navenek jevit.“* (Srov. také např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 10. 2017, č. j. 7 As 298/2017-37.) Taktéž Nejvyšší správní soud dovodil, že uvedené nařízení vlády neporušuje zásadu vymezení trestného činu a trestu jen zákonem (bod 25 cit. rozsudku Nejvyššího správního soudu).

29. Dále je na místě podotknout, že v řízení o přestupku jsou správní orgány povinny postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (viz také např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68). Z výše uvedených ustanovení právních předpisů přitom podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 As 281/2016-38, vyplývá i to, že *„pro určení přítomnosti návykové látky v těle řidiče je dle zákona rozhodující výsledek vyšetření krve. To podle soudu znamená, že ke shledání viny za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu nepostačuje pozitivní test slin ani pozitivní test moči, ale je především nutné, aby řidič měl pozitivní test krve. [...] V této souvislosti je třeba zdůraznit, že nařízením formuluje vztah mezi množstvím návykové látky v krvi a mírou intoxikace řidiče (Stanovují se tyto jiné návykové látky a jejich limitní hodnoty, při jejichž dosažení v krevním vzorku řidiče se řidič považuje za ovlivněného takovou návykovou látkou) jako vyvratitelnou domněnku. Správnost této domněnky může být zpochybněna zejména tehdy, je-li tu výrazný nesoulad mezi výsledkem krevního vyšetření a výsledkem vyšetření moči, který nastal i v tomto případě. (U negativního výsledku celkového lékařského vyšetření je situace složitější: je totiž obecně známo, že zkušební uživatelé návykových látek se s jejich působením leckdy vyrovnávají velmi dobře a subjektivní pozorování na nich nemusí shledat nic neobvyklého. Test moči je ale testem objektivním a zkušenost uživatele v tomto ohledu nemá žádný – či nijak významný – vliv.)“* Dále Nejvyšší správní soud v tomto rozsudku s odkazem na zavedení analytického principu uvedl: *„Nezjišťuje se již míra ovlivnění řidiče návykovou látkou znaleckým posudkem z oboru toxikologie a psychologie, protože ji vzhledem k mnoha individuálním faktorům přesně zjistit nelze. [...] Výsledek imunochemického vyšetření tělesných vzorků stěžovatele by postačoval ke spolehlivému prokázání skutkového stavu, kdyby byl ve všech třech vzorcích (sliny, krev, moč) pozitivní. K jakési hierarchii mezi jednotlivými měřeními se vyjadřuje usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 5. 2016, č. 2 As 146/2015-45, č. 3441/2016 Sb. NSS, na které ve svém rozsudku odkazoval i městský soud. Rozšířený senát zde uvedl: „Za „normálního“ běhu věcí by jistě mělo orientační vyšetření, provedené na místě kontroly policejními orgány, stačit. To ovšem znamená získat spolehlivý a jednoznačný výsledek o obsahu alkoholu či jiných návykových látek v těle kontrolované osoby. Není-li dán, musí nastoupit prostředky jiné. Podle výsledku orientačního vyšetření se odvíjí další postup. (...) smyslem obojího (tzn. orientačního výsledku měření policejními příslušníky a lékařského vyšetření) je v případě pojatého podezření... toto podezření buďto rozptýlit, nebo potvrdit.“*
30. V projednávané věci byl toxikologickou laboratoří Fakultní nemocnice Bulovka proveden test krve žalobce (odebrané při odborném lékařském vyšetření) s pozitivním

výsledkem (2,05 ng/ml), a to prostřednictvím specifické konfirmační metody (kapalinové chromatografie s detekcí hmotnostních spekter). Pozitivní výsledek nadto vykazoval i policisty provedený orientační test ze slin prostřednictvím testovací soupravy DrugWipe 5S. Rovněž pozitivní výsledek mělo i orientační toxikologické vyšetření moči provedené lékařkou Fakultní nemocnice Bulovka. Objektivní testy ve všech třech vzorcích tedy vykazaly pozitivní výsledek. Z ničeho navíc ani nevyplývá, že by bylo nutné v těchto případech provádět měření dvě, jak tvrdí žalobce (zvláště je tomu tak za situace, kdy všechny objektivní testy vykazaly pozitivní výsledek). Ani žalobce svou argumentaci nijak konkrétně nepodepřel odkazem na to, z čeho tuto nutnost dovozuje. Vzhledem k těmto okolnostem a výše uvedeným závěrům judikatury Nejvyššího správního soudu by tedy v projednávané věci provedené testy (především výsledek toxikologického vyšetření krve) mohly být případně dostatečné ke spolehlivému zjištění skutkového stavu (viz zejména citovaný bod 19 rozsudku ze dne 28. 6. 2017, č. j. 10 As 281/2016-38). Se správními orgány proto lze souhlasit, že by v takovém případě nebylo třeba bez dalšího zjišťovat obsah návykové látky v krvi prostřednictvím znaleckého posudku.

31. Nicméně námitku žalobce týkající se možné odchylky měření je třeba vzhledem k okolnostem projednávané věci vyhodnotit jako způsobilou založit rozumnou pochybnost o tom, zda skutečně byla v jeho konkrétním případě překročena hranice stanovená v nařízení č. 41/2014 Sb., tedy 2 ng/ml látky 9-THC v krevním vzorku. Ačkoliv žalobce neuvedl zcela konkrétní okolnosti, kterými by podložil své tvrzení o možné odchylce měření, bylo s ohledem na zcela nepatrné překročení limitní hodnoty stanovené nařízením č. 41/2014 Sb. (v řádu setin ng/ml) a údaje uvedené ve výsledkovém listu toxikologického vyšetření (v němž se o přesnosti a odchylce měření či kalibraci přístroje nijak nehovoří) na místě řádně se touto jeho námitkou zabývat. I malá potenciální odchylka (v řádu jednotek procent) by totiž znamenala, že prostřednictvím shromážděných podkladů nebylo postaveno najisto, zda skutečně u žalobce došlo k překročení limitní hodnoty. Vypořádání předmětné námitky pouhým konstatováním o nepodloženosti s obecným tvrzením, že použitá metoda je vhodná pro přesnou identifikaci široké škály omamných a psychotropních látek, s vysvětlením principu fungování použité metody, které nadto nemá žádnou oporu ve správním spisu a rozhodně se nejedná o skutečnosti obecně známé, tak nemůže obstát. Správní orgány se s ní tedy nevypořádaly uspokojivě, když se odchylkou měření vůbec nezabývaly a nijak její možnou výši nezjišťovaly. Bylo třeba, aby si za účelem zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností opatřily na základě uvedené námitky i podklad týkající se přesnosti měření návykových látek v krvi žalobce. Nabízelo se kupř. právě žalobcem navrhované vyjádření toxikologické laboratoře, která toxikologické vyšetření prováděla.
32. S ohledem na výše uvedené tedy lze shrnout, že správní orgány nezjistily skutkový stav v dostatečném rozsahu. Ten ovšem nevyžaduje nijak rozsáhlé nebo zásadní doplnění a tato vada tak může být napravena v rámci soudního řízení správního (přiměřeně srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71). Zdejší soud si proto vyžádal (č.l. 32 - 34) vyjádření toxikologické laboratoře Fakultní nemocnice Bulovka týkající se právě možné odchylky měření, které provedl při jednání jako důkaz.

33. Z tohoto vyjádření (na č.l. 36) se podává, že relativní kombinovaná rozšířená nejistota měření množství delta-9-tetrahydrokanabinolu v krevním séru metodou užitou v případě žalobce byla stanovena na 15,7 % s tím, že výsledek měření množství delta-9-tetrahydrokanabinolu v krevním séru žalobce se tak pohybuje v rozmezí 1,73 – 2,37 ng/ml. Za této situace pak výsledek měření (2,05 ng/ml), ze kterého vycházely správní orgány, nemůže bez dalšího obstát jako dostatečný podklad pro skutkový závěr v tom směru, že v případě žalobce byla skutečně překročena hranice stanovená v nařízení č. 41/2014 Sb., tedy 2 ng/ml látky 9-THC v krevním vzorku. Soud proto uzavírá, že v tomto směru správní orgány nezjistily stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu.
34. Závěrem pak zdejší soud již pouze dodává, že s ohledem na opatřený a při jednání provedený důkaz v podobě vyjádření toxikologické laboratoře již nepovažoval za nutné provést výslech pracovníka tohoto zařízení (což navrhoval žalobce v podané žalobě) a další žalobcem navržené důkazy. Skutečnosti relevantní pro posouzení věci totiž byly objasněny již v rámci výše zmíněného vyjádření.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Z výše uvedených důvodů tak zdejší soud podle ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s. zčásti zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost spočívající v nedostatku důvodů, a to v části napadené žalobcem. Učinil tak vzhledem k dělitelnosti výroku napadeného rozhodnutí (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 2 Ads 30/2018-39), přičemž výrok o vině za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích není v projednávané věci výrokem závislým na ostatních výrocích a může tak stát samostatně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2021, č. j. 7 As 339/2019-28). Nadto zrušil i část výroku napadeného rozhodnutí, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí v části, kterou byla žalobci uložena za přestupky sankce a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení. Výrok o sankci a další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, je totiž nutné zrušit vždy, když je zrušen (byť i jen zčásti) výrok o vině (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 7. 2008, č. j. 7 As 4/2008-85). Věc rovněž vrátil dle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. Zdejší soud zároveň neshledal důvody pro postup podle ustanovení § 78 odst. 3 s. ř. s. a prvostupňové rozhodnutí nezrušil zejména s ohledem na to, že se jedná o toliko výjimečný postup a vytýkané vady může případně napravit i žalovaný v rámci odvolacího řízení.
36. V dalším řízení bude žalovaný vázán právními názory zdejšího soudu vyjádřenými v tomto rozsudku (viz ustanovení § 78 odst. 5 s. ř. s.) a postupovat tak, aby v rozsahu, ve kterém bylo napadené rozhodnutí zrušeno, byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Za tímto účelem přihlédně ke všem okolnostem daného případu a případně doplní dokazování. Své závěry pak náležitě odůvodní.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl zdejší soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a má proto právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti žalovanému, jenž ve věci úspěch neměl.
38. Důvodně vynaložené náklady řízení žalobce tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, náklady na odměnu jeho zástupce za čtyři úkony právní služby ve výši 12 400

Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby ve věci samé, u účast u jednání soudu, sepis a podání repliky k vyjádření žalovaného po 3 100 Kč) dle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) a náhrada hotových výdajů ve výši 1 200 Kč (za čtyři úkony právní služby po 300 Kč) dle ustanovení § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zdejší soud nepřiznal žalobci odměnu za úkon právní služby spočívající v podání repliky, jelikož se nejednalo o účelně provedený úkon, neboť zdejší soud žalobci podání repliky neuložil a v podané replice žalobce v zásadě pouze zopakoval žalobní tvrzení. Jelikož je zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty zahrnují náklady řízení v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 s. ř. s. též částku 2 856 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 %, kterou je zástupce žalobce povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Celková výše přiznaných nákladů řízení žalobce tak činí 19 456 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 11. prosince 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce